

عنوان مقاله:

تحلیل تطبیقی قاعدهٔ ترادف واژگان در تفسیر قرآن با رویکرد معناشناسی در تفسیر المیزان و التحرير والتنوير

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های قرآنی، دوره 17، شماره 27 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

محمدعلی مهدوی راد - دانشیار پردیس فارابی دانشگاه تهران

زهرا عماري اله یاری - دانشجوی دکتری علوم قرآن و حدیث دانشگاه قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

مفسران هرچند از اصول و قواعد خاصی در تفسیر بهره برده اند، غالباً بدون تبیین این قواعد نانوشته و ناگفته، به امر تفسیر پرداخته اند. تحقیقات موجود در این باره نیز صرفاً به استخراج قواعد از کتب علوم قرآن، اصول فقه، لغت و قواعد عربیت، برخی مقدمات تفسیر و کتب پراکنده اکتفا نموده اند؛ حال آنکه استخراج قواعد از متن تفاسیر و کاوش در میان نظرات تفسیری مفسران در لابه لای آیات قرآن، قواعد و نکات بدیعی را بر خواهد نمود. تنقیح این قواعد، گنجینه پرارزشی از قواعد تفسیر و زیرساخت های آن در اختیار مفسران قرار میدهد و رهاورد این تلاش، ضابطه مند شدن علم تفسیر از رهگذر تدوین مجموعه ای متقن از قواعد تفسیر است که قطعاً فهم دقیق تر و به دور از لغزش و خطا در فهم مراد از آیات قرآن کریم را به دنبال دارد. این جستار بر آن است تا زیرساخت های مورد استفاده در ترادف واژگان قرآن کریم را با رویکرد معناشناسی جدید در میان نظرات تفسیری دومفسر موثر در قرون اخیر یعنی علامه طباطبایی و ابن عاشور جستجو کند

کلمات کلیدی:

قواعد تفسیر، ترادف، علامه طباطبایی، ابن عاشور، معناشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795161>

